

A Győri Ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt I. r., és II. r. **felpereseknek** dr. Tarda Pál ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 7.P.20.417/2015/9/II. sorszámú ítéletével szemben az felperesek részéről 10.,11. és 14. sorszám alatt bejelentett fellebbezésük folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. felperes keresetét elutasító részében helybenhagyja, míg a II. r. felperes keresetét elutasító részében hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Köteles az I. r. felperes 15 nap alatt megfizetni az alperes részére 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárásban az I. r. felperes 100 %-ban pervesztesnek minősül, az őt képviselő pártfogó ügyvéd díja az I. r. felperest terheli.

A részítélettel lezárt ítéleti rendelkezés tekintetében felmerült 615.200,- (Hatszáztizenezer-kettőszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A hatályon kívül helyezett rész tekintetében az ítéltábla az alperes másodfokú perköltségét 40.000,- (Negyvenezer) Ft-ban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A felperesek módosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette az egészséghez fűződő személyiségi jogukat. Az I. r. felperes 190.000,- Ft vagyoni kártérítés és 7.500.000,- Ft sérelemdíj, a II. r. felperes 600.000,- Ft vagyoni kártérítést, és 6.000.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Ezzel kapcsolatban előadták, hogy az alperessel 2005. december 12. kötött ügyvédi megbízási szerződés alapján az alperes adásvételi szerződés elkészítésére, valamint az I. r. felperes tulajdonjoga és a II. r. felperes holtigtartó haszonélvezeti

joga bejegyzése iránti ingatlanügyi hatósági eljárásban való képviseletre vállalt kötelezettséget.

Álláspontjuk szerint az alperes a megbízási szerződést a tájékoztatási kötelezettsége elmulasztásával három ízben is megszegte: olyan hozzájáruló nyilatkozatot nyújtott be a földhivatalhoz, amely a haszonélvezeti jog bejegyzésére nem volt alkalmas. Állították, amennyiben erről a felpereseket tájékoztatta volna, úgy az eljárás megszüntetése mellett döntenek.

Nem tájékoztatta a felpereseket a földhivatal által küldött hiánypótlási felhívásról, továbbá a haszonélvezeti jog bejegyzését, elutasító földhivatali határozatról.

Ennek következtében a felperesek abban a hiszemben voltak, hogy a tulajdonjoguk, illetve haszonélvezeti joguk a szerződésben foglaltak szerint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerül.

Az alperes a felperesek keresetének az elutasítását kérte.

Előadta, beszerezte az "A" Bank Rt. elidegenítési és terhelés tilalom alóli felmentő hozzájárul nyilatkozatát, azt a földhivatalhoz benyújtotta a tulajdonjog, illetve a haszonélvezeti jog bejegyzése érdekében. A pénzügyintézet a tulajdonjog átruházásához kifejezett hozzájárulást adott, a haszonélvezeti joggal való terhelés kérdésében azonban nem nyilatkozott. A földhivatal kizárólag az I. r. felperes tulajdonjogának bejegyzéséről rendelkezett, II. r. felperes haszonélvezeti jogának bejegyzését mellőzte. Előadta a földhivatal a haszonélvezeti jog bejegyzését nem tartalmi hiányosság miatt mellőzte, a hozzájárulás megtagadása a pénzügyintézet diszkrecionális jogának gyakorlását jelenti, melyet az alperes nem befolyásolhatott.

Az okozati összefüggés hiánya körében hangsúlyozta, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzése 2005-ben maradt el, így a 2013.évi események a felperesek károsodásához vezető ok folyamatba nem illeszkednek. Az I. r. felperes későbbi jogügyleteinek megkötésében az alperes cselekvőképességet nem vállalt, a pénzügyintézettel szembeni fizetési kötelezettség teljesítésének elmaradása, az ingatlan lefoglalása nem áll okozati összefüggésben a megbízási szerződéssel és annak teljesítésével.

Hivatkozott arra is, hogy a felperesek követelése elévült, figyelemmel arra, hogy az adásvételi szerződést 2005-ben kötötték meg, míg a felperesek a keresetet 2014. november 14. napján nyújtották be a bírósághoz.

Hangsúlyozta, hogy az I. r. felperesnek 2006 és a 2007 évben történt hitelfelvételkor tudomást kellett szereznie a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásáról.

Az I. és II. r. felperes vitatta követelésük elévülését.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperesek keresetét elutasította, egyben kötelezte az I. r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000,- Ft míg a II. r. felperest 50.000,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 857.400,- Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének jogi indokolása szerint a perbeli jogvita elbírálására a 2013. évi CLXXVII. tv. (Ptké) 1.,8.,és 50. § -a értelmében a perbeli jogvita elbírálására az 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) rendelkezései az irányadók.

Meghivatkozta a r Ptk. 474. § (1) bekezdését, a 1998. évi XI. tv. 1 §-át, 3.§ (2) bekezdését, és 23. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Álláspontja szerint a felperesek keresete a köztük és az alperes között létrejött ügyvédi megbízási szerződés megszégésén alapul, amely személyhez fűződő sérelmet is megvalósíthat. Ez esetben a r Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a megbízó kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A r Ptk. 318. § (1) bekezdése értelmében a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni. A felperesek sérelemdíj követelését annak tartalma szerint nem vagyoni kártérítés iránti igényként bírálta el.

Alaptalannak találta az alperes idő előttiségre vonatkozó hivatkozását, mivel a felperesek a perindításig elszenvedett és folyamatosan fennálló immateriális hátrányukra alapítják a keresetüket.

Az elévülési kifogásra figyelemmel elsődlegesen az elévülés kérdését vizsgálta.

A r Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. A felperesek követelésének esedékessé válása, tehát az elévülés kezdete az az időpont, amikor az ingatlanügyi hatóság a II. r. felperes haszonélvezeti jogának bejegyzését mellőző határozatot hozott, tehát 2006. január 20. napja.

Vizsgálta az elévülés nyugvását is figyelemmel a r Ptk. 326. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Álláspontja szerint az elévülés nyugodott azon időpontig, amíg a felperesek az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kérelem elutasításáról nem szereztek tudomást.

Ugyanakkor a felperesek által becsatolt, közokiratba foglalt kölcsönszerződések bizonyítják, hogy az I. r. felperes 2006-ban és 2007-ben jelzálogjoggal biztosított hitelszerződéseket kötött, amelyhez elengedetlen volt a jelzálogjoggal terhelt ingatlan tulajdoni lapjának megismerése. Nyilvánvaló, hogy az ingatlanon fennálló terhek a jelzálog szerződésben is rögzítésre kerültek. Így álláspontja szerint a felpereseknek 2006-ban, de legkésőbb 2007 decemberében tudomást kellett szerezniük arról, hogy a II. r. felperes haszonélvezeti joga nem került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásban. Ezen időponttól számítottan a követelés érvényesítéséig az elévülési idő eltelt.

Megítélése szerint az elévülés az esetben is bekövetkezett, ha a bíróság a felperesek tényállítását elfogadva - az elévülés 2013. év elejéig történő nyugvását állapítja meg - , mivel ezen időpontot követően az igényérvényesítésnek objektív akadálya nem volt. Az r Ptk. 326. § (2) bekezdése szerint pedig az elévülés nyugvásának megszűnésétől számított egy éven belül volt az igény érvényesíthető, így 2014. év elejére az igényérvényesítés lehetősége elenyészett.

Az elévülésre tekintettel a szerződésszegés, a kár és az okozati összefüggés vizsgálatát mellőzte.

Tényként állapította meg, hogy az alperes megszegte a r Ptk. 477. § (1) bekezdésén alapuló tájékoztatási kötelezettségét. Álláspontja szerint megalapozottan hivatkozott azonban az alperes arra, hogy az ügyvédi megbízási szerződés körében kifejtett tevékenysége, a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásáról való tájékoztatási kötelezettség elmulasztása, és a felperesek által állított káruk között okozati összefüggés nem áll fenn.

A haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradása nem a tájékoztatás hiányával, hanem a pénzügyi hozzájárulás megtagadásával áll összefüggésben.

A felperesek által hivatkozott immateriális hátrányuk, az őket fenyegető végrehajtás, lakhatásuk veszélyeztetettsége az I. r. felperes által kötött kölcsönszerződések megszegéséből fakad, az az alperes magatartásával közvetlen oksági kapcsolatban nem áll.

A 2013. évben az I. r. felperes és a az alperes között létrejött ügyvédi megbízási szerződés esetén az alperes szerződésszegése nem állapítható meg.

Az alperes a megbízásnak megfelelő tartalmú kérelmet az ingatlanügyi hatósághoz benyújtotta, és az eljárás annyiban eredményre is vezetett, hogy a felperesek a haszonélvezeti jog bejegyzésének elutasításával szembeni jogorvoslati jogukat mint egy -hét év elteltével gyakorolhatták. Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy az ingatlan haszonélvezettel való megterheléséhez a pénzügyi diszkrecionális jogában áll hozzájárulni, vagy azt megtagadni. A hozzájárulás kikényszerítésére az alperesnek lehetősége nem volt. Egy újabb hozzájáruló nyilatkozat beszerzésével pedig a megbízási szerződésben nem vállalt kötelezettséget.

Az I. r. felperes nyilatkozata szerint is tisztában volt azzal, hogy mind a tulajdonjog, mind a haszonélvezeti jog bejegyzésére a pénzügyi hozzájáruló nyilatkozatának függvényében kerülhet sor. Nem állították a felperesek, hogy az alperes kötelezettséget vállalt a pénzügyi hozzájárulás beszerzésére, még kevésbé arra, hogy a pénzügyi hozzájárulás a bejegyzéshez a hozzájárulását megadja.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. r. felperesek fellebbezést nyújtottak be, melyben elsődlegesen kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek történő teljes helytadást kérték.

Fellebbezésük indoklásául előadták, hogy az alperes nem csak az I. r. felperessel szembeni tájékoztatási kötelezettségét szegte meg, hanem a II. r. felperest sem tájékoztatta arról, hogy a 2005. december 12 -én kelt szerződésben rögzített haszonélvezeti jog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem került. A tájékoztatás elmulasztása miatt ezen tényről a II. r. felperes csak 2014.évben szerzett tudomást.

Az alperesi ügyvéd kötelessége lett volna, hogy a II. r. felperest tájékoztassa azon tényről, hogy az "A" Bank nem járult hozzá az ő haszonélvezeti jogának a bejegyzéséhez. Arról sem tájékoztatta a felpereseket, hogy a körzeti földhivatal hiánypótlási felhívást küldött, illetve a **település 1-i** Körzeti Földhivatal 42288/2005.12.15. határozatát sem küldte meg egyik felperes részére sem.

Az alperes ezen mulasztásával megtévesztette az I. és II. r. felpereseket. Így a II. r. felperes alappal bízhatott abban, hogy haszonélvezeti joga a szerződés szerint a bejegyzésre került.

Kiemelten hivatkoztak arra, hogy a perben nem nyert bizonyítást, hogy a II. r. felperes pontosan mikor értesült a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásáról. Ezért megalapozatlan az elsőfokú ítélet indokolása 8. oldal 1 bekezdés utolsó 3 sorában rögzített kitétel.

Az elsőfokú bíróság nem tartotta lényegesnek a II. r. felperes személyes meghallgatását sem, illetve e körben bizonyítási eljárás lefolytatását. Hangsúlyozták, hogy a II. r. felperes tudomásszerzésének ideje a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásáról nem esett egybe az I. r. felperes tudomásszerzésével.

Előadták, hogy a II. r. felperes ténylegesen csak akkor értesült ezen tényről, amikor az I. r. felperes úgy döntött, hogy bírósághoz fordul, tehát 2014. évben. Így az elévülés egyik felperes vonatkozásában sem következett be.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperesek másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is megalapozott. A felperesek az elévülési határidőn túl léptek fel, így követelésük elévült. Előadta, hogy a felperesek igényérvényesítésének objektív akadálya nem volt.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásával, a bejegyzés akadályát képező pénzügyi hozzájárulás megtagadásával kapcsolatban az alperesi ügyvédi ügyintézés és az elmaradt eredmény között, valamint e bejegyzés elutasításáról szóló tájékoztatás hiánya között nincs okozati összefüggés.

Megalapozott az elsőfokú bíróságnak a megbízás tárgyát képező szerződésben foglalt haszonélvezeti jog és a megbízási szerződést követő felperesi kölcsönügyletek, azoknak felperesi nem teljesítés miatti felmondása, a felpereseket fenyegető végrehajtás összefüggésének kérdésében elfoglalt álláspontja.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy az alperes nem vállalta és nem is vállalhatott olyan kötelezettséget a tárgybeli szerződés ingatlanát terhelő elidegenítési és terhelési tilalommal szemben a felperesi haszonélvezeti joggal kapcsolatos pénzügyi

felmentés elnyerésére mint eredmény biztosítására. A felmentés megadása, illetve megtagadása a pénzügyi diszkrecionális jogkörébe tartozik.

A fellebbezés az I. r. felperes vonatkozásában alaptalan, míg a II. r. felperessel kapcsolatban az alábbiak szerint megalapozott.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I. r. felperes vonatkozásában az elsőfokú eljárási adatokat a Pp.206. § -ban foglalt elveknek megfelelően értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése is helytálló. Az ítéltábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróságnak az I.r. felperessel kapcsolatban az ítélet indokolásában kifejtett jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat.

Az I. r. felperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra az álláspontra, amennyiben az alperes a követelés elévülésével is védekezik, a bíróságnak elsődlegesen az elévülés kérdésében kell állást foglalnia, mert a r Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Ebből következően az elévült követelés érdemi vizsgálata szükségtelen. /BH.2013.189., BH.2006.220./

Az I. és II. r. felperesek keresetüket arra alapították, hogy az alperes 2005. december 12. napján megkötött ügyvédi megbízási szerződés alapján az adásvételi szerződés elkészítésére és az I. r. felperes tulajdonjoga, valamint a II. r. felperes holtig tartó haszonélvezeti joga bejegyzése iránt ingatlanügyi hatósági eljárásban való képviselőre vállalt kötelezettséget. Álláspontjuk szerint az alperes a megbízási szerződést a tájékoztatás többszörös elmulasztásával megszegte, hiszen olyan hozzájáruló nyilatkozatot nyújtott be a földhivatalhoz, amely a haszonélvezeti jog bejegyzésére nem volt alkalmas. Állították amennyiben erről a felpereseket tájékoztatta volna, úgy az eljárás megszüntetése mellett döntenek. Ezen túlmenően nem tájékoztatta a felpereseket a földhivatal által küldött hiánypótlási felhívásról, továbbá a haszonélvezeti jogot elutasító földhivatali határozatról.

Az I. r. felperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba nem vitásan bejegyzésre került, II. r. felperes holtig tartó haszonélvezeti joga azonban nem .

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az I. és II. r. felperesek vonatkozásában helyesen állapította meg a Ptk. 360.§ (1) bekezdése alapján, hogy a felperesek követelésének esedékessé válása, az elévülés kezdete, az az időpont, amikor az ingatlanügyi hatóság a II. r. felperes haszonélvezeti jogának bejegyzését mellőző, az I. r. felperes tulajdonjogát bejegyző határozatot hozott, tehát 2006. január 20. napja.

Megalapozottan vizsgálta a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerinti elévülés nyugvását is.

Az r Ptk. 326. § (2) bekezdése kimondja, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra.

Helyes az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontja is, amíg az ingatlan-nyilvántartási bejegyzési kérelem elutasításáról a felperesek menthető okból nem szereztek tudomást, az elévülés nyugodott.

Az elévülés nyugvásának megállapítására csak kivételesen, rendkívüli okok alapján van lehetőség. Menthető oknak minősül, ha a károsult a károsodása bekövetkezéséről nem tud, illetőleg olyanok a körülmények, hogy nem is kell tudnia. A menthető érvényesítési késedelem kérdésében a bíróság mindig az adott eset összes körülmény mérlegelése alapján foglal állást. (Kúria Pfv.III.20.7099/2012.)

Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy az I. r. felperes 2006 illetve 2007 évben olyan jelzálogjoggal biztosított hitelszerződéseket kötött, amelyekhez elengedhetetlen volt a jelzálogjoggal terhelt ingatlan tulajdoni lapjának megismerése. Az is nyilvánvaló, hogy az ingatlanon fennálló terhek a jelzálog szerződésben is rögzítésre kerültek. Így az I. r. felperesnek 2006-ban de legkésőbb 2007 év decemberében tudomást kellett szereznie arról, hogy a II. r. felperes haszonélvezeti joga nem került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Ezen időponttól számítottan a követelés érvényesítéséig, a keresetlevél benyújtásáig - 2014. november 14. - az r Ptk. 324. § (1) bekezdése szerinti 5 éves elévülési határidő eltelt.

Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon helyes jogi álláspontját is, ha elfogadjuk az I. r. felperes azon tényállítását, hogy az elévülés 2013. év elejéig nyugodott, mivel ekkor értesült a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradásáról - úgy ez esetben az r Ptk. fentebb meghivatkozott 326. § (2) bekezdése értelmében az elévülés nyugvásának megszűnésétől számított egy éven belül kellett volna az igényt érvényesíteni. Mivel erre csak 2014. november 14. napján került sor így az I. r. felperes igény 2014. év elején elenyészett.

Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint az I. és II. r. felperesek nem egyetemleges kötelezettek, nincs közöttük a Pp. 51. § a) pontja szerinti kényszerű pertársaság sem. Még ez esetben is az egységes bírói gyakorlat szerint személyenként külön-külön kell vizsgálni az elévülés megszakadását, illetve nyugvását. /BDT.2006.1420./ Ezért jelen perben figyelemmel az elévülés kérdését, illetve az elévülés nyugvását az I. és II. r. felperes vonatkozásában külön-külön kellett volna vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak különös tekintettel arra, hogy a 2006 illetve a 2007 évben kötött jelzálogjoggal biztosított hitelszerződésben a II. r. felperes nem vett részt. Erre azonban az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem került sor.

Az elsőfokú bíróság a II. r. felperest elmulasztotta tájékoztatni, a Pp.3. § (3) bekezdése alapján a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének a jogkövetkezményeiről

is. A hiányzó adatok pótlására a másodfokú eljárásban, annak nagy terjedelme miatt már nincs jogi lehetőség.

Ezért az ítéletábra a Pp.213. §(2) bekezdése értelmében - mivel a kereseti kérelme az I. és II. r. felperes vonatkozásában önállóan elbírálhatóak voltak - részíteletet hozott. Részíteletében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak az I .r. felperes keresetét elutasító rendelkezését helybenhagyta.

A II. r. felperes vonatkozásában azonban a Pp.252. § (3) bekezdése alapján - mivel a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges - az elsőfokú íteletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

Az újabb eljárásban a II. r. felperest és az alperest a Pp.3. § (3) bekezdése értelmében tájékoztatni kell a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének a jogkövetkezményeiről is. Ezen túlmenően személyesen meg kell hallgatni a II. r. felperest és vizsgálni kell, hogy az elévülés nyugvása, az ő vonatkozásában mely időpontig állott fenn, míg az elévülés tényét az alperes köteles bizonyítani.

Az elévülés függvényében kell érdemben vizsgálni a II .r. felperes keresetét. E körben figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperesek részéről történt olyan tényállítás, amely szerint ha az alperes az őt terhelő tájékoztatási kötelezettségét megadja a haszonélvezeti jog bejegyzésének elmaradása körében, úgy a felperesek a benyújtott szerződést visszavonják, azaz a céljuk az volt, hogy az I. r. felperes a II. r. felperes haszonélvezeti jogával terhelten szerezzék meg a II. r. felperes tulajdoni hányadát, mely szerződéses cél biztosítása iránti eljárás a megbízott kötelezettsége volt. Kétségtelen, hogy az ingatlan haszonélvezeti joggal való megterheléséhez a pénzügyi intézetnek diszkrecionális jogában áll hozzájárulni, vagy a hozzájárulást megtagadni, de a jelen jogvitában ezidáig nincs arra peradat, hogy az "A" Bank Rt. a bejegyzéséhez szükséges hozzájárulást megtagadta volna. A 7. P.20.417/2015/6. szám alatti ellenkérelemben a maga az alperes is azt adta elő, hogy a bank „a II. r. felperesi haszonélvezeti joggal való terhelés alóli felmentés kérdésében azonban nem nyilatkozott."

A 7.P.20.417/2015/9. szám alatti jegyzőkönyvben foglalt alperesi nyilatkozat szerint a hozzájárulást az alperes kérte meg, és az kiterjedt a tulajdonjogban bekövetkezett változásra és a haszonélvezeti jog bejegyzésére is. Ezt azonban nem igazolta. A nyilatkozat alapján az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a hozzájárulás /nyilatkozattétel/ elmaradása milyen okból maradt el.

Az ítéletábra a részítelettel lezárt rész vonatkozásában az I. r. felperest kötelezte a Pp.78. § (1) bekezdése alapján az alperes felmerült másodfokú perkötségének a megfizetésére.

A másodfokú eljárásban az I. r. felperest párfogó ügyvéd képviselte, ezért az ítéletábra a Pp.87. § (1) bekezdése szerint megállapította, hogy a párfogó díj viselésére ki köteles.

Az I. r. felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így a részítélettel lezárt ítéleti rendelkezés vonatkozásában a felmerült feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78. § (1) bekezdése és a 6/1986 (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. § -a értelmében az állam viseli.

A hatályon kívül helyezett rész tekintetében az ítélőtábla a II. r. felperes és az alperes másodfokú perköltségét a Pp.252. § (4) bekezdése értelmében csupán megállapította azzal, hogy a pártfogó ügyvéd díját már hivatkozott Pp. 87. § -a értelmében a **Település 2** Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály Igazságügyi Osztálya fogja az eljárás jogerős befejezése után kiutalni.

Győr, 2016. évi január hó 7. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül
Kiadó: